

ВІДНЕСЕНІ ВІТРОМ

ЕПІЧНА ДРАМА НА ОДНУ ДІЮ

ЛЮДМИЛА ТИМОШЕНКО

Родина Бортко:

Христина (24-29) – маніпулятивна, зухвала

Юля (26-31) – сестра Христини, різка

Катя (15-20) – сестра Христини, ніжна і не ніжна

Михайло Тимофійович (54-59) – батько Христини, любить бджіл, дітей і дружину

Олена Миколаївна (50) – мама Христини, тендітна, чуйна і охайна

Інші:

Олекса Мартисевич (27-32) – інтелігентний вахлак

Марійка Мартисевич – його дружина (не з'являється)

Руслан Мельник (42-47) – успішний, зухвалий

Епізоди:

Ігнатенков (35) – пронира, підсудний

Злий, Хитрий-добрий – двоє суддів.

Адвокатша Ігнатенкова – стервозна професіоналка

Адвокат Христини – державний адвокат, вахлак

Прокурор – суворий.

Адвокат-3 – новий адвокат Христини.

Чоловік у фракю1, Чоловік у фракю2, Чоловік у фракю3 – чоловіки з благодійного аукціону

Офіціант – офіціант

СЦЕНА 1
ЧАСТИНА 1

Затишний кабінет-бібліотека. Спиною до глядача під книжковим стелажем стоїть розкішне крісло. Обов'язковий елемент – велике дзеркало. Відкриваються двері, Христина заводить до кімнати Олексу, в нього зав'язані очі. Христина вбрана в елегантне шовкове зелене плаття на зап'яч.

ОЛЕКСА

Христина, я зараз розіб'ю носа і
зіпсую своїм лицем усі весільні
фотографії.

Христина причиняє двері, з опаскою розглядається навколо, відступає до стіни, тягне за пояс свого плаття.

ХРИСТИНА

Ти можеш зняти пов'язку.

Олекса розв'язує очі, дивиться на Христину, та розпахує сукню, показує йому голе тіло.

ОЛЕКСА

Христина, боже, що ти робиш?

Робить крок до Христини, намагається запахнути плаття, Христина обхоплює Олексу за ший і починає цілувати його в губи. Олекса спочатку делікатно намагається вирватися з цих обійм, потім прикладає силу і відштовхує Христину від себе, вона відлітає до спинки крісла. Обидва важко дихають, Олекса витирає губи, Христина зав'язує сукню.

ОЛЕКСА

Тобі не треба більше пити просеко.

ХРИСТИНА

Розберуся без порад.

Олекса робить крок на зустріч. Христина відвертається.

ОЛЕКСА

Ну, Христина...

ХРИСТИНА

Ну як ти можеш на ній женитися?

ОЛЕКСА

Я її люблю.

ХРИСТИНА

Ти мене любиш.

ОЛЕКСА

По-іншому.

ХРИСТИНА

Вона що - залетіла від тебе?

ОЛЕКСА

Припини.

ХРИСТИНА

Що зі мною що не так?

ОЛЕКСА

Ти найгарніша жінка на цій
вечірці, і на цій планеті. Тебе
хочуть усі холості і одружені
чоловіки від 16 до 93 років.

ХРИСТИНА

Так у цьому проблема?

ОЛЕКСА

Яка ж тут проблема? Отримуй
задоволення від своїх чар.
Веселися.

ХРИСТИНА

Не можу.

ОЛЕКСА

(посміхається) Ну чому?

ХРИСТИНА

Тому.

Олекса бере її по-дружньому за плечі, дивиться в очі.

ХРИСТИНА

Тому, що мені не потрібні усі ті
одружені і неодружені. Мені
потрібний лише ти.

Олекса зітхає і намагається її притулити до своїх грудей.

ОЛЕКСА

Христина, мила моя...

Христина виривається з його обійм.

ХРИСТИНА

(зло) Тільки не треба мене жаліти!
Сам будеш потім жаліти. Коли твоя
бліда курка тобі надоїсть.

ОЛЕКСА

Не треба так про Марійку.

ХРИСТИНА

Я лише констатую всім відомі речі!

ОЛЕКСА

Ти поводишся як мала дитина.

ХРИСТИНА

А ти як слабак. Як хробак, як
гусінь. Як слимак!

Починає бити його кулаками в груди. В неї істерика.

СКРАЛЕТТ

Ви з твоєю Марійкою як двоє
слимаків, повзете і слиз за собою
лишаєте. Тьху на тебе! Тьху на
вас! Тьху!

Христина негарно плюється. Олекса намагається стримати її обома
руками.

ОЛЕКСА

Христино, ну і навіщо тобі такий
слимак?

ХРИСТИНА

Я вийду заміж за брата твоєї
слимачки – він мені пропонував. Ми
будемо жити з вами в одному
будинку і наші спальні будуть
поряд!

ОЛЕКСА

Христино, припини будь ласка.

ХРИСТИНА

В нас з ним буде секс і ти часто
будеш це чути з вашої слимакової

спальні. От тоді ти пожалкуєш!

ОЛЕКСА

Христина...

СКРАРЛЕТТ

Але вже буде пізно!

Протягом усієї розмови Христина молотить Олексу, а він намагається її стримати. Нарешті Олекса підтягує її до письмового столу, бере зі столу графін, набирає в рот води і пурхає Христині в обличчя. Христина інстинктивно затуляє обличчя руками. Замовкає. Завмирає.

ХРИСТИНА

(тихо) Йди звідси.

ОЛЕКСА

Христина, він і справді хороший хлопець, виходь за нього.

ХРИСТИНА

Виходь з цієї кімнати.

Олекса підходить до дверей, відкриває.

ОЛЕКСА

Христина, тобі більше не треба просеко...

ХРИСТИНА

(кричить) Двері закрій!

Олекса швиденько прикриває двері з іншого боку. Христина дивиться на себе у дзеркало, важко дихає, хапає графін з водою зі столу і з ричанням жбурляє його об стіну. Графін розбивається, з крісла, що стояло спиною до глядача встає Руслан Мельник.

СЦЕНА 1

ЧАСТИНА 2

Христина шоковано дивиться на Руслана. Під час наступної розмови в Руслана тон іронічний, а Христина відчуває себе ніяково.

РУСЛАН МЕЛЬНИК

Казали, що повномасштабна війна буде, але я не чекав, що так скоро.

ХРИСТИНА

Ви... Чому ви...

РУСЛАН МЕЛЬНИК

Не сказав, що я тут? Спочатку не встиг, а потім вже не зручно було. А тепер не шкодую.

ХРИСТИНА

Це просто...

РУСЛАН МЕЛЬНИК

Нахабство? Ага. Ніколи не приховував, що нахаба. Скажи, чим на початку розмови ти так шокувала цього слимака?

ХРИСТИНА

Олекса - доцент кафедри, викладач університету!

РУСЛАН МЕЛЬНИК

О-о-о. Я знаю дуже багато професорів, академіків і навіть парочку член-корів, яких можна назвати слимаками. Слиз, Христина, у голові, а не у дипломі.

ХРИСТИНА

Звідки ви...

РУСЛАН МЕЛЬНИК

Знаю як тебе звати? Ну, по-перше почув з вашої емоційної дискусії, а по-друге, уважно спостерігав за тобою всю вечірку. Ти як увійшла сюди, я по запаху зрозумів що це ти! Ти пахнеш як найвродливіша жінка яку я коли-небудь зустрів.

ХРИСТИНА

Ви збоченець!

РУСЛАН МЕЛЬНИК

Я? Я? Збоченець - це той, хто відмовляється від такої темпераментної красуні. Але тобі повезло - він би з тобою не впорався. Тобі треба або п'ять

таких Олекс, або один, але дуже...

ХРИСТИНА

Ви мене принижуете, бо стали свідком моєї незручної ситуації. Але я вам...

РУСЛАН МЕЛЬНИК

Господи помилуй, я не хотів тебе принизити! Я лише висловлюю своє захоплення. І я заздрю об'єкту твоєї пристрасті. Клянуся, хотів би бути на його місці.

Робить крок назустріч Христині, нюхає повітря коло неї.

ХРИСТИНА

Ви б ніколи не були на його місці, бо...

РУСЛАН МЕЛЬНИК

Ну не треба зарікатися. В мене слава людини, яка робить неможливі речі. Тому, якщо я поставлю собі таку мету, ти сама до мене прийдеш і...

Руслан уважно дивиться на Христину, вивчає її фігуру.

РУСЛАН МЕЛЬНИК

Чим же ти його здивувала на початку розмови...

Христина поправляє сукню на грудях.

ХРИСТИНА

Не можу згадати з ким мені ще було так неприємно бути в одній кімнаті.

РУСЛАН МЕЛЬНИК

От на тобі, заслужив. Колись багато років тому, я створив собі свою особливу шкалу спілкування з людьми. Я часто їздив потягом Львів-Луганськ - ми возили джинси з-під польського кордону. Так от, тоді дуже важливо було хто з тобою їде в одному купе, бо дорога тривала майже добу. І зараз,

дивлячись на людину, я її оцінюю з точки зору того скільки б я з нею проїхав у тому потязі. Твого Олексу, довелося б викидати з вагона вже на станції Підзамче, а от з тобою їхав би до самого Луганська, клянуся!

ХРИСТИНА

Я б з вами не те що в одне купе, в один вагон би не сіла.

РУСЛАН МЕЛЬНИК

Така жорстока. Даремно.

Знову вивчає фігуру і плаття Христини. Христина ніяково поправляє на собі сукню.

РУСЛАН МЕЛЬНИК

Я зрозумів!

Христина прямує до дверей.

РУСЛАН МЕЛЬНИК

Ти вдягнула це чудове плаття на запах, щоб ефектно показати одразу УСЮ свою красу.

Руслан розтуляє свій піджак.

РУСЛАН МЕЛЬНИК

Ось так? Я би багато грошей заплатив, щоб це побачити!

Христина смикає двері, від хвилювання в неї не одразу виходить їх відкрити.

РУСЛАН МЕЛЬНИК

В мене багато грошей, Христина!

ХРИСТИНА

Хам!

РУСЛАН МЕЛЬНИК

Я знайду тебе, мала!

Христина нарешті виходить і гупає дверима. Руслан беззвучно сміється і знову розтуляє піджак у дзеркало.

СЦЕНА 2
ЧАСТИНА 1

Будинок родини Бортко. Розкішні апартаменти. На дивані сидить Катя і дивиться на Христину, яка стоїть перед дзеркалом в кораловій сукні і підбирає до неї клатч.

ХРИСТИНА
Пісочний чи пУдровий?

КАТЯ
(ігнорує питання) А чому я не можу з тобою?

ХРИСТИНА
Наступного разу.

КАТЯ
Ти завжди так кажеш, а той наступний раз ніколи не настає.

ХРИСТИНА
На то він і наступний. Запам'ятай, малА - своїм майбутнім яйцекотам завжди обіцяй наступний раз - і вони завжди будуть його з нетерпінням чекати.

КАТЯ
Так як ви мене нікуди з сестрою не берете і я крім вас і мами з папою... і репетиторів... і бджіл... нікого не бачу - ніяких яйцекотів в мене не буде. Ніколи.

ХРИСТИНА
Поки ти малА - вчи матчасть і все в тебе буде.

КАТЯ
Що вчити?

ХРИСТИНА
Ну, теорію. Бо будеш як Юля - задрочена сіра овца. Або як Марійка - сидіти з книжками в зубах і покриватися пилюкою і прищами. А життя проїжджатиме мимо. (закотує догори очі) Як поїзд Львів-Луганськ...

КАТЯ

А хіба є такий поїзд?

ХРИСТИНА

Вже немає, мала.

КАТЯ

Ну я не буду вам заважати, ну будь ласка.

ХРИСТИНА

Мала, я ж кажу – наступного разу. А щоб ти не нила, я тобі відкрию ще один секрет. Зарубай його собі на носі.

КАТЯ

Угу.

ХРИСТИНА

Ну от дивися. Я і Юля – ми ніби схожі, да? І не красуні ми ні разу, да? А ухажорів в мене сто, а в неї нуль.

КАТЯ

Ну да.

ХРИСТИНА

Так от, секрет простий. Приходиш на вечірку. Знаходиш двох не дуже симпатичних парубків. Ну, чи не парубків. Можна і по-старше. І починаєш голосно ржати з їх несмішних жартів. За годинку-півтори – вони по вуха в тебе втрескуються і починають бігати навколо тебе як собачки.

КАТЯ

Так а в тебе ж завжди симпатичні ухажори.

ХРИСТИНА

Починати треба з лузерів. Бо симпатичні вони противні. Всі красиві мужики знають про те, що вони красиві і це все псує. Вони

вважають, що це ми маємо навколо них бігати як собачки.

КАТЯ

Ну і як ти їх заставляєш робити навпаки?

ХРИСТИНА

А ніяк! Коли навколо тебе крутяться вже двоє – неважно якого сорту – всім стає цікаво – навколо кого ж це вони крутяться? І тут спрацьовує дух суперництва.

КАТЯ

І ти одразу проганяєш тих некрасивих собачок?

ХРИСТИНА

Ні в якому разі!!!! Чим більше їх навколо тебе, тим більший дух суперництва. Не дай боже лишитися з кимось одним – йому одразу стане скучно. І лишишся як дура – сама.

КАТЯ

Ну з тобою цього ніколи не станеться.

ХРИСТИНА

Так, мала. Я цього не допущу.

Теребить Катю за ніс і встає йти. Заходить Юля.

СЦЕНА 2

ЧАСТИНА 2

Юля оглядає Христину.

ЮЛЯ

(до Христини) Ти куди зібралася?

ХРИСТИНА

На зустріч з Наталкою ПрокОпів.

ЮЛЯ

В сенсі? А вдови?

ХРИСТИНА

Які ще вдови?

ЮЛЯ

В сенсі - які? Ти жартуєш? Я тобі тиждень тому казала. В тебе сьогодні зустріч з жінками, які як і ти, на війні втратили чоловіків.

ХРИСТИНА

О боже, ну то треба було нагадати. Я не зможу піти, бо вже домовилася.

ЮЛЯ

Що значить домовилися? Передомовся. Перенеси на завтра.

ХРИСТИНА

Не можу, бо Наталка завтра їде в Португалію і я не скоро її побачу.

ЮЛЯ

Не не можеш, а не хочеш.

ХРИСТИНА

Ти права. Не хочу. Не хочу зустрічатися з вдовами і розповідати їм про свій трагічний досвід.

ЮЛЯ

Ті жінки тебе чекають.

ХРИСТИНА

Мені немає що їм сказати.

ЮЛЯ

Набреши, як ти це вмієш. Віями похлопай. Сльозу видави. І їм стане легше.

ХРИСТИНА

Я з Артемом була одружена місяць, з того місяця разом ми прожили тиждень. Потім він поїхав на фронт і все.

ЮЛЯ

Ти - вдова героя.

ХРИСТИНА

Він від отруєння помер.

ЮЛЯ

Для всіх ти - вдова героя.

ХРИСТИНА

Я запізнююсь на зустріч з
Наталкою.

Бере пудровий клатч.

ЮЛЯ

Ти розумієш як мене підставляєш?

ХРИСТИНА

Ти можеш замість мене поїхати як
сестра вдови героя.

ЮЛЯ

Яка ж ти сука, Христина!

КАТЯ

Не кажи на неї так!

ХРИСТИНА

Не перживай мала. Просто твоя
сестра мені заздрить. Вона б сама
хотіла бути вдовою героя. А в її
сторону навіть старі блохасті
собачки не дивляться.

ЮЛЯ

Чуєш, мала? Твоя сестра сохне за
одруженим мужиком і про це всі
знають. Є чому позаздрити.

КАТЯ

Що ти таке кажеш?

ЮЛЯ

Да, мала. А з Артемом вона
одружилася всім назло.

ХРИСТИНА

Ой, мала, не слухай. Вона б і сама
рада з кимось одружитися всім
назло, а ніхто не бере.

Заходять Михайло Тимофійович і Олена Миколаївна.

СЦЕНА 2
ЧАСТИНА 3

Катя кидається до Михайла Тимофійовича, він її обіймає.

МИХАЙЛО ТИМОФІЙОВИЧ
Дівчата, Невмержицькі запросили нас на вечерю. Їм нову люстру з Італії прислали.

ОЛЕНА МИКОЛАЇВНА
(до Христини) Доню, ти куди зібралася? Чому таке яскраве плаття?

ХРИСТИНА
Мам, ну будь ласка. Вже пройшло півроку. І я не в клуб йду, а на зустріч з подругою.

МИХАЙЛО ТИМОФІЙОВИЧ
Доню, мама права, хоч помаду зітри.

ЮЛЯ
Вона тільки і ходить по ресторанах вся розмальована.

ХРИСТИНА
Ну і що тут такого.

ЮЛЯ
А то, що ти зі своїм статусом мала б весь час волонтерити і благодійні заходи проводити. Гроші для солдат збирати. Для їх родин, дітей.

ХРИСТИНА
Цим прекрасно займаєшся ти.

ОЛЕНА МИКОЛАЇВНА
Доню, цим усі мають займатися. А наша родина тим більше.

МИХАЙЛО ТИМОФІЙОВИЧ
Мама права, доню. Я меду нагнав в цьому році чимало. Треба ділитися добром, коли така біда.

Христина відкидає клатч, закриває лице руками і починає ревіти.

ЮЛЯ

О-о-о. Почався драматичний театр.

КАТЯ

(обіймає Христину) Христина, ну не плач.

ЮЛЯ

Она була актрісою, ходіла з голой пісою.

МИХАЙЛО ТИМОФІЙОВИЧ

Доню, ти французьку школу закінчила, тобі не соромно перед мамою таке казати. У мами серце хворе!

ХРИСТИНА

Я не можу більше. Я хочу на безлюдний острів. Де мене ніхто не знає.

ЮЛЯ

Ой, тримайте мене! Да ти б там за годину собі вертоліт викликала. Бо звикла до того, що навколо тебе завжди толпи ухажорів ходять, а ти лише наказуєш що тобі принести і що віднести.

ХРИСТИНА

А ти б теж так хотіла, але не виходить.

ЮЛЯ

Я і сама собі все принести можу.

ХРИСТИНА

То піди і принеси собі, а мене не чіпай.

ОЛЕНА МИКОЛАЇВНА

Дівчата, припиніть, це противно слухати.

МИХАЙЛО ТИМОФІЙОВИЧ

Ай-яй-яй, дівчата, як некрасиво.

ХРИСТИНА

Некрасиво бути вдовою в двадцять чотири роки.

ОЛЕНА МИКОЛАЇВНА

Христина...

ХРИСТИНА

Що Христина? Що Христина?

ЮЛЯ

Христина в двадцять чотири роки подобається лише просеко пити і на лазурний берег дивитися.

ХРИСТИНА

Набагато більше ніж лазити по феміністичних мітингах і тренінгах "як мастити бутерброди для бомжів".

ОЛЕНА МИКОЛАЇВНА

Христина, така праця не гріх для людей з нашим статусом.

ХРИСТИНА

А якщо я не хочу?

МИХАЙЛО ТИМОФІЙОВИЧ

А чого ти хочеш, доню?

ХРИСТИНА

Поїхати нарешті звідси, щоб вас не бачити.

Знову пускає сльозу.

МИХАЙЛО ТИМОФІЙОВИЧ

Доню, що таке кажеш. А родина? Згадай скільки ми тут всього пережили? І окупаю і обстріли.

ОЛЕНА МИКОЛАЇВНА

Як в підвалі сиділи місяць і «прильоти» рахували. Без світла, без опалення. Ти тоді що казала?

ХРИСТИНА

То було тоді.

ОЛЕНА МИКОЛАЇВНА

Казала, що як всі виживемо, то ніколи звідси не поїдеш. Що ми з татом і сестрами – твій найбільший скарб.

МИХАЙЛО ТИМОФІЙОВИЧ

(жатрує) Що пасіку не лишиш, бо Поліська бджола – найбільш миролюбна бджола у світі.

ХРИСТИНА

(посміхається) Не казала я такого.

МИХАЙЛО ТИМОФІЙОВИЧ

Не казала, але так воно є. Ця бджола годує нас вже багато років. І щоб ти вчилася гідно і вдягалася. Куди б ти не поїхала, родина завжди має бути основне.

КАТЯ

Я теж хочу поїхати. Я хочу в Київ до подруг, я не можу більше тут сидіти з вашими поліськими бджолами.

Починає ревіти. Христина і Катя плачуть разом.

ОЛЕНА МИКОЛАЇВНА

(до Михайла Тимофійовича) Подзвони Невмержицьким, скажи, що ми не прийдем дивитися на люстру. Ми ідемо у Київ!

Михайло Тимофійович зітхає, Олена Миколаївна підходить, обіймає Христину і Катю. Дівчата обіймають у відповідь Олену Миколаївну. Христина крадькома показує Юлі "фак". Юля їй показує зігнутий лікоть, перерублений рукою. Михайло Тимофійович бачить жест Юлі і суворо погрожує їй пальцем.

СЦЕНА 3

Велика зала. Посеред неї стоять декілька столів з різною продукцією. На столі, за якими стоять Христина, Юля, Катя і Олена Миколаївна – продукти бджільництва (мед в банках, медовуха

в пляшках, окопні свічки). Христина за прилавком нудьгує, решта активно пропонують свою продукцію тим гарно вбраним людям, що проходять повз. В кутку зали стоїть невеличка сцена з мікрофоном і трибуна з молоточком як на аукціоні. На Христині – сукня з голими плечима.

ОЛЕНА МИКОЛАЇВНА

Христина, ти не хочеш допомогти?

ЮЛЯ

Звісно хоче, хіба не видно?

ХРИСТИНА

Я своєю присутністю вам допомагаю.

ЮЛЯ

Цікаво, яким чином?

ХРИСТИНА

Люди підходять, бачать твою протівну рожу і хочуть відійти, а потім бачать мою красиву і одразу щось купують.

ЮЛЯ

Ну давай записувати хто скільки наторгував.

ХРИСТИНА

Давай! (до Каті) Мала, будеш вести підрахунок.

Катя дістає з сумочки гарний рожевий блокнотик.

ОЛЕНА МИКОЛАЇВНА

Нарешті, дівчата, ваші суперечки хоч якусь користь принесуть. Торгуйте, записуйте, а я піду допоможу батьку.

Йде.

ХРИСТИНА

(до Каті) Готуйся, мала! Зараз Юля викусить.

ЮЛЯ

(до Христини) Під кінець вечора будеш всі копійки, що заробила,

складати в майонезну баночку.

ХРИСТИНА

В майонезну баночку твої мозги
покладуть, які ти заповіси науці.

Паралельно чути звуки мікрофона, який налаштовують. Михайло Тимофійович стоїть перед мікрофоном, уся увага переводиться на нього. Біля Михайла Тимофійовича стоїть Олена Миколаївна, в руках в неї діжка.

МИХАЙЛО ТИМОФІЙОВИЧ

Шановні пані і панове! Сьогодні ми всі зібралися не з приводу свята, хоча за календарем – день святого Пантелеймона, а з приводу збору коштів для наших хлопців на Сході України. Батальйон "Меркурій" потребує тепловізор. Не мені вам пояснювати наскільки ця річ потрібна і наскільки менше ми втрат будемо нести, якщо хлопці цей прибор отримають! В нашій родині сталася біда – мій зять, якому не виповнилося і двадцять п'ять років, загинув і лишив мою доньку вдовою.

Усі присутні дивляться на Христину. З натовпу визирає Руслан Мельник і, посміхнувшись, маше їй рукою. Христина неприємно здивована.

МИХАЙЛО ТИМОФІЙОВИЧ

А скільки ще родин втратили своїх синів, батьків, зятів, братів! Усі ми тут зібралися з гарною метою! І перший лот аукціону – діжка меду від нашої пасіки. Поліська бджола принесе здоров'я у вашу хату. Мед з різнотрав'я – початкова ставка тисяча гривень. Кожний наступний крок – п'ятсот гривень. Христіно, доню, підійди до мене!

Христина здивована, видно, що це імпровізація. Підходить до Михайла Тимофійовича, Олена Миколаївна передає їй діжку. Михайло Тимофійович б'є молоточком.

МИХАЙЛО ТИМОФІЙОВИЧ

П'ятсот гривень, хто дає більше?

ЧОЛОВІК У ФРАКУ 1
Тисяча гривень!

ЧОЛОВІК У ФРАКУ 2
Тисяча п'ятсот!

ЧОЛОВІК У ФРАКУ 3
Дві тисячі!

МИХАЙЛО ТИМОФІЙОВИЧ
Дві тисячі гривень – це хороші гроші, але цього мало!

ЧОЛОВІК У ФРАКУ 1
Дві тисячі п'ятсот!

ЧОЛОВІК У ФРАКУ 2
Три тисячі!

ЧОЛОВІК У ФРАКУ 3
Три тисячі п'ятсот!

МИХАЙЛО ТИМОФІЙОВИЧ
Три тисячі п'ятсот – це щедра пропозиція, але на тепловізор треба значно більше! Хто дає більше?

Чоловік у фракку 3 підморгує Христина, вона посміхається йому.

МИХАЙЛО ТИМОФІЙОВИЧ
Отже, ...

РУСЛАН МЕЛЬНИК
А скільки треба на тепловізор?

Усі здивовано повертаються до Руслана.

МИХАЙЛО ТИМОФІЙОВИЧ
Потрібно зібрати сто шістдесят тисяч гривень.

Руслан оглядає Христину з голови до ніг, дивиться на її плечі.

РУСЛАН МЕЛЬНИК
Я даю сто шістдесят тисяч гривень.

Чути здивований гомін і оплески.

МИХАЙЛО ТИМОФІЙОВИЧ
Це надзвичайно щедра пропозиція!
Наш комітет вдячний вам за...

РУСЛАН МЕЛЬНИК
Але в мене є одна умова.

МИХАЙЛО ТИМОФІЙОВИЧ
(стукає молоточком по трибуні)
Прошу тиші! У пана Мельника є
умова!

Всі замовкають, дивляться на Руслана.

РУСЛАН МЕЛЬНИК
Я готовий заплатити за тепловізор
і навіть доставити його на Схід,
але при умові, що пані Христина
дозволить мені з'їсти краплю цього
чудового поліського меду з
різнотрав'я з її прекрасного
плеча!

Чути обурений гомін, чоловіки у фраках 1-3 неприязно оточують
Руслана, Руслан дивиться на Христину, вона - йому в очі.

МИХАЙЛО ТИМОФІЙОВИЧ
Я не зовсім зрозумів, що ви маєте
на увазі.

РУСЛАН МЕЛЬНИК
Лише дрібничку. Я з'їдаю краплю
меду з плеча вашої доньки, а
батальйон Меркурій отримує
тепловізор останнього покоління.

МИХАЙЛО ТИМОФІЙОВИЧ
Це неможливо.

ЧОЛОВІК У ФРАКУ 1
Ви принижуете шановну вдову, її
родину і все наше товариство!

РУСЛАН МЕЛЬНИК
Я лише хочу допомогти наблизити
Перемогу!

ЧОЛОВІК У ФРАКУ 2
Ви знущаетесь?

РУСЛАН МЕЛЬНИК

Зовсім ні. Я налаштований дуже серйозно!

ЧОЛОВІК У ФРАКУ 1

Ну так не вимагайте неможливого за свою так звану щедрість!

РУСЛАН МЕЛЬНИК

Ну хіба це неможливе? Лише крапельку і лише з плеча!

ЧОЛОВІК У ФРАКУ 3

Ви – негідник. Ви паплюжите саму ідею нашого зібрання.

РУСЛАН МЕЛЬНИК

Ідея вашого зібрання – забезпечити батальйон Меркурій приладом нічного бачення. Я готовий це зробити. Лише з тим, що організатори цього зібрання погодяться на мою умову.

МИХАЙЛО ТИМОФІЙОВИЧ

(розгублено) Це неможливо...

РУСЛАН МЕЛЬНИК

Також я готовий пожертвувати батальйону Меркурій двадцять модульних тактичних бронежилетів.

МИХАЙЛО ТИМОФІЙОВИЧ

Нажаль, мушу повторитися...

РУСЛАН МЕЛЬНИК

І двадцять балістичних шоломів.

МИХАЙЛО ТИМОФІЙОВИЧ

Мушу повторитися...

РУСЛАН МЕЛЬНИК

І п'ятнадцять великокаліберних снайперських гвинтівок.

МИХАЙЛО ТИМОФІЙОВИЧ

(голосно і твердо) Це неможливо!

ХРИСТИНА

Чому неможливо? Я згідна! Чому всі
вирішують за мене? Я згідна!

Віддає Руслану діжку з медом, рішуче йде до трибуни, забирає в
розгубленого Михайла Тимофійовича молоток.

ХРИСТИНА

Продано!

Оглядає усіх нахабним поглядом. Опускає сукню з плеча ще нижче.
Стукає молотком по трибуні. Зі звуком молотка Олена Миколаївна
втрачає свідомість і падає.

СЦЕНА 4 **ЧАСТИНА 1**

Поминальний стіл. На столі свічка і портрет Олени Миколаївни. За
столом сидять Михайло Тимофійович, Христина, Юля, Олекса. У
Михайла Тимофійовича божевільні очі. Катя збирає зі столу
тарілки. Хочє забрати бокали і вино.

ХРИСТИНА

Це не забирай.

ЮЛЯ

Може досить вже хилЯти?

ХРИСТИНА

Закрий рот.

МИХАЙЛО ТИМОФІЙОВИЧ

Доню не треба так казати, пошкодуй
мамине серце.

ЮЛЯ

А хіба їй є справа до чийогось
серця?

ХРИСТИНА

Є.

Випиває з бокала, дивиться на Олексу.

ОЛЕКСА

Давайте ще раз пом'янемо пані
Олену.

МИХАЙЛО ТИМОФІЙОВИЧ

Катю, доню, поклич маму.

Усі зі співчуттям дивляться на Михайла Тимофійовича.

ОЛЕКСА

Дуже шкода, коли такі добрі люди,
як ваша мама, йдуть від нас. Вона
вміла зробити навколо себе
затишок. А це не всім дано.

ХРИСТИНА

Марійці не дано?

ОЛЕКСА

(ігнорує випад) Пані Олена була в
усьому вишуканою – борщ варила...
в діамантових кульчиках. Смачний.

ЮЛЯ

Якби не жадність і не любов до
перфоменсів нашої сестрички, ми би
ще багато років їли мамин борщ.

КАТЯ

Навіщо ти так кажеш? У мами і до
того серце хворе було.

ЮЛЯ

З вродженою вадою можна жити
довго. Маму вбила витівка
Христини.

ОЛЕКСА

Це не Христина винна, а той
негідний комерсант.

ЮЛЯ

Ой, ну не треба шукати винних у
темному лісі. Вони у нас вдома
сидять і вино п'ють.

Христина робить ще один ковток з бокалу.

ОЛЕКСА

Мельник ще до великої війни мав не
дуже чистий бізнес. Його дядько у
дев'яностих "віджав" державний
санаторій у Кирилівці. Дядька
вбили, Руслан санаторій продав і
зробив мережу тих магазинів
дешевого алкоголю по всій країні.

ЮЛЯ

З жовтою вивіскою? Вся країна
спивається у тих магазинах.

ОЛЕКСА

Головне, що він ще досі і на
окупованих територіях тримає ту
мережу.

КАТЯ

А як же ж йому дозволяють?

ХРИСТИНА

Йому дозволяють, бо він забезпечує
наші батальйони крупнокаліберними
гвинтівками.

ЮЛЯ

Споє народ, прикриваючись
меценатством.

МИХАЙЛО ТИМОФІЙОВИЧ

Олекса, а ти ж на війні воював?

ОЛЕКСА

Так, пане Михайло, я і зараз воюю.

МИХАЙЛО ТИМОФІЙОВИЧ

Добровольцем?

ОЛЕКСА

На контракті. У відпустку приїхав.

МИХАЙЛО ТИМОФІЙОВИЧ

А чому Марійка не прийшла?

ОЛЕКСА

Вона не дуже добре себе почуває.

Христина робить великий ковток вина.

МИХАЙЛО ТИМОФІЙОВИЧ

І Олена Миколаївна не дуже добре
себе почуває. Не змогла
приєднатися до нашої трапези.

Усі дивляться на Михайла Тимофійовича.

ХРИСТИНА

(до Каті) Мала, проведи тата у

його кімнату. Нехай відпочине.

Катя виводить безвольного Михайла Тимофійовича. Христина і Олекса сидять один навпроти одного і дивляться один одному в очі. Христина простягає до Олекси руку, бере його долоню у свою.

ЮЛЯ

(до Христини) Хоч би портрет перевернула.

Олекса висмикує руку з руки Христини. Юля перевертає на столі портрет Олени Миколаївни, задуває свічку, йде.

ЧАСТИНА 2

Олекса і Христина залишаються у повній темряві.

ХРИСТИНА

Поцілуй мене.

ОЛЕКСА

Раптом хтось зайде.

ХРИСТИНА

Мама померла, тато не в собі. Мені більше нема перед ким приховувати.

ОЛЕКСА

Ти дещо забула.

ХРИСТИНА

Що.

ОЛЕКСА

Мені є перед ким приховувати.

ХРИСТИНА

Ти її не любиш.

ОЛЕКСА

Вона вагітна.

ХРИСТИНА

Давай поїдемо у Польщу? Я продам свою частину пасіки і купимо тобі документи на виїзд. Ти там влаштуєшся на роботу і будеш слати своїй Марійці гроші на дитину. А я відкрию галерею. Ми купимо маленьку квартиру.

ОЛЕКСА

Христина, що ти таке говориш?

ХРИСТИНА

Зведемо собі друзів.

ОЛЕКСА

Христина, ти...

ХРИСТИНА

Або, краще, не треба друзів. Мені взагалі крім тебе ніхто не треба.

Чути звуки невдалих поцілунків.

ОЛЕКСА

Христина, припини будь ласка.

Запалюється сірник, від нього свічка. Олекса сидить на стільці, Христина біля нього на колінах, вперлася обличчям в коліна Олекси.

ХРИСТИНА

Війна закінчиться. А доцентом багато не заробиш. Ти завжди кажеш, що Марійка бажає мені щастя... Ось вона і порадіє за мене. За нас.

ОЛЕКСА

Ну, по-перше, ця війна ніколи не закінчиться. А по-друге в мене є до тебе розмова.

ХРИСТИНА

Не треба розмови, будь ласка.

ОЛЕКСА

Все одно колись це мало б статися.

ХРИСТИНА

Цього ніколи не має статися.

ОЛЕКСА

Мені запропонували посаду викладача у Вінніпезі. І викладацьке помешкання. Завтра я останній раз їду на Схід, потім демобілізуюся. Документи майже

готові. Весною ми перебираємося у Канаду.

Христина піднімає на нього очі. Мовчить. Повільно встає, сідає в крісло.

ХРИСТИНА

І коли ти про це дізнався?

ОЛЕКСА

Місяць тому.

ХРИСТИНА

Тоді навіщо ти вчора до мене приходив?

ОЛЕКСА

Бо ти попросила.

ХРИСТИНА

І ти мене пожалів, бо в мене мама померла?

Олекса мовчить.

ХРИСТИНА

Не їдь, будь ласка.

ОЛЕКСА

Якщо я не поїду, наш зв'язок ніколи не закінчиться. А я не хочу завдавати болю Марійці.

ХРИСТИНА

А мені?

ОЛЕКСА

Якщо я не поїду, то до кінця життя буду почувати себе слимаком.

ХРИСТИНА

Я тебе буду любити і слимаком.

ОЛЕКСА

В тому вся різниця, що ти мене любиш слимаком, а Марійка мене любить чоловіком.

ХРИСТИНА

Не їдь, будь ласка.

ОЛЕКСА

Вибач.

Христина закриває обличчя руками, починає беззвучно плакати. Олекса мовчки на неї дивиться.

ОЛЕКСА

Христина, це маніпуляція.

Христина відриває руки від обличчя. Її очі сухі, голос чужий.

ХРИСТИНА

Тато не може більше керувати фермою. Сама я не впораюся. На мені дві сестри. На тобі вагітна дружина. Якщо тебе вб'ють – вона буде вдовою, а дитина сиротою. Я пропоную тобі партнерство. Допоможи мені керувати фермою. Я обіцяю не заважати твоєму сімейному щастю.

ОЛЕКСА

Христина, це маніпуляція.

ХРИСТИНА

Це прохання про допомогу. Ти не можеш мене зараз кинути.

Олекса мовчки хитає головою.

ХРИСТИНА

Якщо Марійка дізнається, як гадаєш...

ОЛЕКСА

А це вже шантаж.

ХРИСТИНА

Розумій як хочеш.

ОЛЕКСА

Відпусти мене.

ХРИСТИНА

Не можу.

Олекса сидить, безвольно опустивши руки і голову. Христина підходить до нього, обіймає його голову, притискає до себе. Сідає до Олекси на коліна, починає його цілувати. Руки Олекси

підіймаються і обхоплюють сідниці Христини. Христина одною рукою гасить свічку. Настає темрява.

СЦЕНА 5

Пасіка. Яскраве сонце. Несамовито гудуть бджоли. Михайло Тимофійович сидить на низькому табуреті, чистить рамку від сотів. В повітрі відчувається жаклива спека. Підходить Христина. На ній простацьке ситцеве плаття, на спині – сліди від поту, на голові – косинка. Вона втомлено спирається на край тину. На тині висить рукомийник з дзеркалом.

МИХАЙЛО ТИМОФІЙОВИЧ

Доню, нам треба помічники.
Сьогодні ще один рій улетів.
Минулого тижня я піймав, а
сьогодні не встиг.

ХРИСТИНА

(байдуже) Може ще повернеться.

МИХАЙЛО ТИМОФІЙОВИЧ

Доню, скільки я тобі розказував?
Бджоли ніколи не повертаються.
Вони покидають рій і ще години дві
гроном висять десь біля вулика.
Метрів за п'ятнадцять-двадцять.
Двадцять п'ять вже не. Не більше
двадцяти. То в них такий бал-
прощання з вуликом. Якщо в ці дві
години не вдасться схопити матку і
посадити в ящик – все!

ХРИСТИНА

Я казала, що треба було сиропу з
цукру намішати і поставити.

МИХАЙЛО ТИМОФІЙОВИЧ

Поки я живий – не буде цього!

ХРИСТИНА

Ну то сиди тут і лови рої. Всі
звідси тікають, навіть бджоли.
Тато. Нам треба продавати пасіку.
І будинок.

МИХАЙЛО ТИМОФІЙОВИЧ

Христина, весь достаток нашої
родини з цих вуликів. Продаси їх і

все закінчиться. Бджоли летять, бо то їхня місія така. Тут йдеться не про окрему бджолу, а про сім'ю. Або вулик затісний, або просто настав час збільшити популяцію, розумієш?

ХРИСТИНА

І що я маю зробити?

МИХАЙЛО ТИМОФІЙОВИЧ

Як що? Дати їм новий вулик. Якщо потримати втікачів в темному льосі декілька годин - в них стирається пам'ять про те де вони жили і куди збиралися тікати. Садиш їх в новий вулик і все! Вони там починають нове життя.

ХРИСТИНА

От би з людьми так можна було робити... Тато. Все одно цим не допоможеш. Нам треба помічники. А грошей їм платити - немає.

МИХАЙЛО ТИМОФІЙОВИЧ

А Олекса?

ХРИСТИНА

Так, він обіцяв допомогти, як повернеться. Але він не повернувся.

МИХАЙЛО ТИМОФІЙОВИЧ

Звідки, доню?

ХРИСТИНА

З війни, тату. Олекса вже два місяці і сімнадцять днів в полоні.

МИХАЙЛО ТИМОФІЙОВИЧ

Яка біда, доню! Чому ти мені про це нічого не казала?

ХРИСТИНА

Я казала, тату.

МИХАЙЛО ТИМОФІЙОВИЧ

Ти від мене багато що приховуєш...
Думаєш я не в собі. А я все знаю.

ХРИСТИНА

Що ти знаєш?

МИХАЙЛО ТИМОФІЙОВИЧ

Все знаю, доню. І кажу тобі, що це
не є добре.

ХРИСТИНА

Що не добре, тату?

МИХАЙЛО ТИМОФІЙОВИЧ

Сама знаєш, доню. І мама твоя це
теж не схвалює.

ХРИСТИНА

Пап...

МИХАЙЛО ТИМОФІЙОВИЧ

Так, так, доню. Так, так...

ХРИСТИНА

Тату, в нас немає грошей на оренду
полів. Ми все витратили на
розмінування. Немає грошей на
оренду складів і магазинів. Є
хороший покупець на пасіку. І на
будинок. Треба лише твоя згода.

МИХАЙЛО ТИМОФІЙОВИЧ

Цей будинок я побудував своїми
руками. Ми з твоєю мамою прожили
тут багато щасливих років, вона
виростила сад. Хіба я можу комусь
продати цей сад?

ХРИСТИНА

Але якщо ми його не продамо, то в
нас його заберуть за борги.

МИХАЙЛО ТИМОФІЙОВИЧ

Ви з сестрами тут народилися. Хіба
ти, Юля і Катя можете продати цей
дім?

ХРИСТИНА

Моїм сестрам не треба ні дім, ні сад.

МИХАЙЛО ТИМОФІЙОВИЧ
Як це не треба?

ХРИСТИНА
Катя зібралася на навчання у Люблін, а Юля замуж виходить за індуса. І теж їде. (зневажливо)
Настав час збільшити популяцію...
Вулик став затісний.

МИХАЙЛО ТИМОФІЙОВИЧ
Доню, як це в Люблін? Як це за індуса? Чому ми з вашою мамою про це нічого не чули???

ХРИСТИНА
Тато...

МИХАЙЛО ТИМОФІЙОВИЧ
Доню... (Трясе головою) Так не може бути... Завжди є якийсь вихід.

ХРИСТИНА
Вихід є.

Христина розвертається до рукомийника, знімає косинку і починає вивчати своє лице і волосся у дзеркалі.

СЦЕНА 6

Дорогий шикарний ресторан. Грає щось буржуазне. Руслан Мельник сидить за столиком, по черзі з п'яти бокалів дегустує вино. Біля нього чемно стоїть офіціант. Руслан постукує по одному з бокалів – мовляв, вибрав. Заходить Христина. Неймовірно розкішна – в гарній сукні і туфлях на високих підборах з макіяжем і укладкою. Офіціант і Руслан в захопленні на неї дивляться. Христина стає біля свого стільця і вичікувально дивиться на офіціанта. Офіціант підстрибує до стільця Христини і відсуває його, Христина сідає. Офіціант йде, обертаючись.

РУСЛАН МЕЛЬНИК
Це я мав зробити!

ХРИСТИНА
(вивчає меню) Що саме?

РУСЛАН МЕЛЬНИК
Відсунути крісло.

ХРИСТИНА
У вас ще буде така можливість.

РУСЛАН МЕЛЬНИК
Коли жінки починають називати мене на "ви" я почуваюся старим пердуном.

ХРИСТИНА
Ну, ви не набагато молодше за мого батька. Але ок, давай на "ти".

Офіціант приносить вино, тарілку з сирами. Наливає вино у бокали. Христина тикає йому в меню, офіціант киває, йде. Руслан піднімає бокал, підозріло його нюхає,

РУСЛАН МЕЛЬНИК
Якийсь дивний запах.

ХРИСТИНА
(нюхає навколо, показує на сирну тарілку) Дор блю? Камамбер?

РУСЛАН МЕЛЬНИК
Та, ні, щось інше... Утім, неважливо. За молоду, прекрасну і дуже успішну - судячи з цих дорогих шикарних туфель - даму!

Цокаються, Руслан пригубляє.

ХРИСТИНА
Ну, а коли мене називають "дамою" я теж почуваюся вже не дуже молодою.

Христина виковтує півбокала, кокетливо виставляє ніжку і сама дивиться на туфлю.

ХРИСТИНА
Ця нова колекція така чудова, що я не змогла вибрати і купила усіх кольорів.

РУСЛАН МЕЛЬНИК
Ніколи не думав, що мед може приносити такі прибутки.

ХРИСТИНА

А я не думала що дешевий алкоголь може.

РУСЛАН МЕЛЬНИК

Ти про мої магазини? Не сміши.
Основний мій прибуток не від цього.

ХРИСТИНА

(нахиляється до Руслана змовницьки)
А від чого?

РУСЛАН МЕЛЬНИК

(Знову підозріло нюхає повітря) Я граю на біржі. Мені фантастично везе. І головне – я нічого не купую і не продаю крім умовностей. Ні меду, ні дешевого вина. Хоба! (клацає) І в секунду збагатився на середнього розміру яхту. Є в цьому щось магічне. А магазини – це так. Щоб було чим комунальні оплачувати... І на дрони донатити.

Христина допиває вино. Руслан доливає їй у бокал.

РУСЛАН МЕЛЬНИК

Так що там мед? Я дуже здивувався, що ти до мене звернулася. Як ти розумієш, мед мене не цікавить. Мене цікавиш ти. І тільки тому я готовий поговорити про мед.

Христина підсувається на кріслі до Руслана, і напівінтимно схиляє до нього голову. Руслан знову робить нюхацький рух ніздрями.

ХРИСТИНА

Нууу... Ніколи не думала, що буду цим займатися, але. Тато більше не може вести справи. Сестрам це не потрібно. Тому мед.

Христина робить великий ковток з бокалу.

РУСЛАН МЕЛЬНИК

Слухаю уважно.

ХРИСТИНА

Є три світових меди. Китайський,
швейцарський і наш.

РУСЛАН МЕЛЬНИК

Так вже й три?

ХРИСТИНА

Не важно.

РУСЛАН МЕЛЬНИК

Але наш – найкращий?

ХРИСТИНА

Майже. Він нічим не гірший від
швейцарського. І вони обое на
декілька порядків кращі від
китайського.

РУСЛАН МЕЛЬНИК

Але?

ХРИСТИНА

Але у Європі продають лише дешевий
фальсифікат з Китаю, або дуже-дуже
дорогий мед з Швейцарії.

РУСЛАН МЕЛЬНИК

А наш – дорогий чи дешевий?

ХРИСТИНА

Наш міг би бути десь по серединці,
але...

РУСЛАН МЕЛЬНИК

Китайці і швейцарці проти.

Христина пожирає з тарілки сир, запиває вином.

ХРИСТИНА

Угу.

РУСЛАН МЕЛЬНИК

І ти хочеш щоби я...

ХРИСТИНА

Я хочу позичити в тебе дуууже
велику суму, щоб...

РУСЛАН МЕЛЬНИК

Щоб ваша фірма отримала
ексклюзивну ліцензію продавати мед
у Європі?

ХРИСТИНА

Угу.

Руслан сміється.

РУСЛАН МЕЛЬНИК

Дороженька моя, уявляєш які це
гроші?

ХРИСТИНА

Вони повернуться! За рік-півтора.
В нас великі потужності. Ось
послухай...

Христина робить необережний рух і розливає вино собі на сукню.
Інтуїтивно підіймає край сукні, з-під сукні вивалюється бірка з
написом "хуманна". Руслан миттєво реагує і відриває бірку,

РУСЛАН МЕЛЬНИК

А я думаю що за жахливий запах.

Христина намагається відібрати бірку, але Руслан підіймає її
високо над головою.

РУСЛАН МЕЛЬНИК

Сядь на місце, красуня з секунда.

Христина ніяково сідає. Руслан кладе бірку собі у кишеню.
Наливає Христині у бокал. Христина випиває.

РУСЛАН МЕЛЬНИК

А ці туфлі?

ХРИСТИНА

Заклала мамині діамантові
кульчики.

РУСЛАН МЕЛЬНИК

Ого. Така біда?

ХРИСТИНА

Наступного місяця за борги
заберуть все. Будинок, пасіку,
магазини, склади.

РУСЛАН МЕЛЬНИК

Чому ти одразу мені про це не сказала?

Христина мовчить.

РУСЛАН МЕЛЬНИК

Тобто гроші потрібні не на розвиток бізнесу, а на покриття усіх боргів?

Христина мовчить.

РУСЛАН МЕЛЬНИК

Дороженька моя, я на таке не позичаю. Я не граф Монте-Крісто.

ХРИСТИНА

Ну колись ти готовий був заплатити сто шістдесят тисяч лише за краплю меду з мого плеча.

Руслан оцінювально дивиться на Христина.

РУСЛАН МЕЛЬНИК

Ну з того часу тебе дуже посунуло, дівчинка з барахолки.

ХРИСТИНА

Мені все рівно що ти кажеш. Просто позич мені ці гроші. Я все за них зроблю!

РУСЛАН МЕЛЬНИК

Все-все? Станеш мою секс-рабинею навікі-вічні?

ХРИСТИНА

Ну не на вікі-вічні. А поки борг не віддам.

РУСЛАН МЕЛЬНИК

Ти так дорого не коштуєш. В мене для разврата є хороша дівчина. Лице скромне, а таке в ліжку виробляє, що хай бог милує.

ХРИСТИНА

Мені, чесно кажучи, пофіг на те що ти кажеш. Можеш образати мене скільки завгодно. Просто позич

мені ці гроші.

Після паузи

РУСЛАН МЕЛЬНИК

У мене заморожені рахунки до кінця
слідства. Я не можу знімати гроші.
Я навіть у цьому ресторані
в кредит жеру другий місяць.

Офіціант приносить їжу, розставляє її на столі. Все виглядає
дуже вишукано.

ХРИСТИНА

Якого нафіг слідства?

РУСЛАН МЕЛЬНИК

Неважно якого.

ХРИСТИНА

Ти ж тепловізори купуєш...

РУСЛАН МЕЛЬНИК

Ну, не брехав би я тобі, навіщо
мені це.

ХРИСТИНА

(важко дихає) Чому ти мені одразу
не сказав... Насолоджувався моїм
приниженням...

РУСЛАН МЕЛЬНИК

Ну і ти ж мені не одразу всю
правду вивалила.

ХРИСТИНА

(інфернальним голосом) А я тобі і
досі її не сказала...

РУСЛАН МЕЛЬНИК

Да? Цікаво... Що ж там ще може
бути на тому дні?

ХРИСТИНА

Мені пофіг на дом і пасіку. Гроші
мені треба, щоб Олексу з полону
викупити. І за кордон з ним
втєкти.

Руслан уважно вивчає Христину. Офіціант розливає вино у бокали.

РУСЛАН МЕЛЬНИК

Ну то мені щиро шкода кульчиків
твоєї мами.

Христина встає і впевненим рухом виплескує бокал Руслана йому в
лице. Руслан ухиляється і майже все вино потрапляє на офіціанта.
Христина розвертається і йде. Руслан зі співчуттям дивиться їй
услід.

РУСЛАН МЕЛЬНИК

Дуже слабо, мала. Дуже слабо.

ДІЯ ІІ СЦЕНА 7

Зала судових засідань. Головують два судді. Ігнатєнков стоїть за
трибуною. У залі гомін, суддя цокає молоточком, закликає усіх до
тиші. На своїх місцях сидять прокурор, адвокатша Ігнатєнкова і
адвокат Христини. У залі – Михайло Тимофійович і Катя.

ЗЛИЙ

Громадянин Ігнатєнков, повідомте
будь ласка, ким вам доводився
вбитий громадянин ДжайдІп БахадУр
і вбитий громадянин Анатолій
ПушкО?

ІГНАТЄНКОВ

Я вже казав – Пушко це мій партнер
по бізнесу, а того Балдахура я
вперше бачив.

ХИТРИЙ-ДОВРИЙ

А якого саме бізнеса партнер?

АДВОКАТША ІГНАТЄНКОВА

Заперечую, до справи це немає
жодного стосунку.

ЗЛИЙ

Шановна захиснице, ми можете
говорити лише з дозволу суду. Вам
перше зауваження за неповагу до
суду.

ПРОКУРОР

Ваша честь, дозвольте висловити
заперечення щодо репліки захисту.
Це має значення, бо громадянка

Христина Бортко, яку зґвалтували у неприродній спосіб ви і ваш партнер Пушко, стверджує, що ваша фірма займається викупом з ворожого полону наших полонених, власне, чому вона до вас і звернулася.

АДВОКАТША ІГНАТЕНКОВА

Заперечую, причетність до зґвалтування громадянки Бортко моїм підопічним ще треба довести, тому прошу не піднімати дане питання у цій справі.

ЗЛИЙ

Шановна захиснице, Вам друге попередження!

ХИТРИЙ-ДОБРИЙ

Громадянин Ігнатенков, а чому ваша фірма називається "Останній шанс"?

АДВОКАТША ІГНАТЕНКОВА

Заперечую, до справи це немає жодного стосунку.

ЗЛИЙ

Шановна захиснице, не випробовуйте терпіння суду на міцність. Ще одне попередження і Вас буде видалено з зали.

ХИТРИЙ-ДОБРИЙ

Я продовжу з надією, що суд більше не будуть перебивати без дозволу. Поясніть нам навіщо чоловік пані Бортко, громадянин Бахадур вдерся до вашого офісу з ножем і вбив вашого партнера громадянина Пушка і намагався вбити вас, поки, як ви стверджуєте, ви не вбили його під час вдалої спробі самозахисту?

ІГНАТЕНКОВ

А я звідки маю це знати? Він забіг в наш офіс, очі вирячів. Щось там "калям-балям" не по-нашому. Морда

красна, в руці ніж. Кинувся на
Миколу, той не встиг рота
відкрити, а той йому хоба - і
встромив. Кров аж цвіркнула. А
потім вже й до мене поліз. Ну я
його і тойво.

ХИТРИЙ-ДОБРИЙ

І чим це ви його "тойво"?

ІГНАТЕНКОВ

Фігуркою фараона Ехнатона.
Свекруха з Хургади привезла.

ПРОКУРОР

Ваша честь, дозвольте заявити
клопотання про долучення статуетки
Ехнатона, з волоссям і кров'ю
громадинина Бахадура, до
матеріалів справи.

Прокурор ставить перед колегією суддів щось у пакеті.

ХИТРИЙ-ДОБРИЙ

Якщо немає більше запитань до
підсудного, прошу запросити в зал
свідка Христину Бортко.

Суддя киває, Ігнатенков сідає на місце підсудного. В зал
заводять Христину. У неї жирне волосся і згаслі очі. Христина
стає біля трибуни.

ЗЛИЙ

Шановна захиснице, прошу задавати
питання.

АДВОКАТША ІГНАТЕНКОВА

Ким ви доводитеся загиблому
громадянину Бахадуру?

ХРИСТИНА

Дружиною.

АДВОКАТША ІГНАТЕНКОВА

Як давно з громадянином Бахадуром
ви перебували у шлюбі до моменту
його смерті?

ХРИСТИНА

Десь місяць.

АДВОКАТША ІГНАТЕНКОВА
А якщо бути точніше?

ХРИСТИНА
Приблизно пів місяця.

Адвокатша дістає з папки папір, показує суддям.

АДВОКАТША ІГНАТЕНКОВА
Якщо зовсім точно, то вісім днів і
три з половиною години.

ХРИСТИНА
І що?

АДВОКАТША ІГНАТЕНКОВА
І то. З якою метою ви прийшли до
громадян Пушка і Ігнатенкова у
фірму "Останній шанс"?

ХРИСТИНА
Скористатися останнім шансом
викупити родича з російського
полону.

АДВОКАТША ІГНАТЕНКОВА
Якого саме родича?

ХРИСТИНА
Олексу Мартисевича.

АДВОКАТША ІГНАТЕНКОВА
А яким саме родичем доводиться вам
полонений громадянин Олекса
Мартисевич?

ХРИСТИНА
Я вдова брата його дружини.

АДВОКАТША ІГНАТЕНКОВА
О-хо-хо... Я аж задумалася. А його
дружина? Цього полоненого
громадянина Мартисевича?

Христина мовчить.

АДВОКАТША ІГНАТЕНКОВА
Ну, ви ж знаєте, що це -

незаконно? Отак, через недержавні організації домовлятися за викуп полонених?

Христина мовчить.

ПРОКУРОР

Ваша честь, дозвольте висловитися – ми зараз не розглядаємо справу по зверненню до недержавних організацій. Ми розглядаємо вбивство двох громадян.

АДВОКАТША ІГНАТЕНКОВА

Так-так, але задумайтесь! Якщо кожен так буде своїх родичів викупати повз державу – що почнеться? Якому страшному бізнесу ми дамо дорогу?

ЗЛИЙ

Шановна захиснице, прошу повернутися до справи, а не до непотрібного моралізаторства. І чому мовчить адвокат громадянки Богтко?

КАТЯ (З ЗАЛУ)

Бо він державою призначений!

Суддя стукає молоточком.

ХИТРИЙ-ДОВРИЙ

Шановний адвокат, ваше слово.

АДВОКАТ ХРИСТИНИ

(картавить на "р") Ваша честь, мушу нагадати, що моя підопічна Христина Богтко тут виступає як свідок, а не як звинувачувана.

ЗЛИЙ

Давайте, переходьте до справи.

АДВОКАТ ХРИСТИНИ

Громадянку Богтко, коли ви пгийшли до офісу звинувачуваного і його пагтнега, що там відбулося?

ХРИСТИНА

Я мала передати гроші. Все вже було давно домовлено у телефонному режимі.

АДВОКАТША ІГНАТЕНКОВА

А чому ви самі пішли, а пана Бахадура не покликали?

Христина мовчить.

АДВОКАТ ХРИСТИНИ

І що сталося у тому офісі?

ХРИСТИНА

Мене згвалтували по черзі оцей пан (показує на Ігнатенкова) і його напарник.

АДВОКАТША ІГНАТЕНКОВА

Ваша честь, дозвольте запитання. От так просто взяли - і згвалтували?

АДВОКАТ ХРИСТИНИ

Пані адвокатко, прошу не заважати мені виконувати свої адвокатські обов'язки! (до Христини)
Погодовжуйте.

ХРИСТИНА

Вони сказали, що грошей недостатньо. І потрібно ще "подякувати" за "шкідливу" роботу.

АДВОКАТ ХРИСТИНИ

І ви погодилися?

ХРИСТИНА

Ні.

АДВОКАТША ІГНАТЕНКОВА

Сказали "Ні" і пішли геть?

Христина мовчить.

АДВОКАТША ІГНАТЕНКОВА

Громадянин Ігнатенков стверджує, що відмовив вам у послугі, бо такі

послуги на той час стали
неможливими – через погіршення
стану домовленостей з ворожою
стороною.

Христина мовчить.

АДВОКАТША ІГНАТЕНКОВА

Він стверджує, що ви самі
запропонували йому і загиблому
громадянину Пушку, е-е-е-е, так би
мовити...

ХРИСТИНА

Це неправда.

АДВОКАТША ІГНАТЕНКОВА

А чому тоді ви не звернулися
одразу до поліції, не написали
заяву? Не здали біоматеріал, що
підтверджував би факт
згвалтування?

Христина мовчить.

ХИТРИЙ-ДОБРИЙ

Шановна захиснице, ви ж самі пару
хвилин тому заперечували проти
теми згвалтування, бо вона ще не є
доведеною. До чого зараз ці
питання?

АДВОКАТША ІГНАТЕНКОВА

Ваша честь, просто хочу змалювати
для всіх присутніх особу сторони
звинувачення. Вісім днів одружена
з громадянином Бахадуром, пані
Бортко, з'являється в офіс мого
підопічного громадянина
Ігнатенкова з доволі значною сумою
грошей і з незаконним проханням
посередництва з ворожими нашім
державі силами... Задля викупу
сумнівної близькості родича... При
наявності в цього родича законної
дружини. Чи не звучить це дивно?

ПРОКУРОР

Дивно це чи не дивно – нас не

цікавить, ми не на передачі
"Удивительное рядом". Яке це має
відношення до подвійного вбивства
у офісі фірми "Останній шанс"?

АДВОКАТША ІГНАТЕНКОВА

А таке. Що неадекватна, більше
того – розпусна поведінка
громадянки Бортко (показує на
Христину) призвела до того, що її
восьмиденний чоловік громадянин
Бахадур, засліплений від ревнощів
– вдерся в офіс громадян
Ігнатенкова і Пушка і завдав
смертельного поранення одному з
них і був вбитий іншим! (показує
на Ігнатенкова) З метою
самозахисту.

АДВОКАТ ХРИСТИНИ

Пегепгошую, це зала судових
засідань, а не ток шоу. Не тгеба
бути голослівним, де ваші докази?

АДВОКАТША ІГНАТЕНКОВА

Ваша честь, прошу викликати свідка
Юлію Бортко.

В залі починається гул. Суддя стукає молоточком. Михайло
Тимофійович починає тихо жужжати як бджола. Христина сідає, Юля
виходить за трибуну.

АДВОКАТША ІГНАТЕНКОВА

Ким доводиться вам оця
пані? (показує на Христину)

ЮЛЯ

Рідною сестрою.

АДВОКАТША ІГНАТЕНКОВА

А ким вам доводився покійний
громадянин Бахадур?

ЮЛЯ

Нареченим.

В залі знов гудіння, Михайло Тимофійович жужжить як бджола,
суддя стукає молоточком.

АДВОКАТША ІГНАТЕНКОВА
Поясніть, будь ласка.

ЮЛЯ
Ми вже подали заяву... І мали
квитки в Торонто... Знайомитися з
його батьками. Джайдіп продав свій
бізнес. Я звільнилася з роботи...
Христина звабила його. І
одружилася з ним.

Гул, жужжання, стукання молоточком.

АДВОКАТША ІГНАТЕНКОВА
Який жах... (робить награно
скорботне лице) Ваша сестра так
закохалася в вашого нареченого?

ЮЛЯ
Він не цікавив її. Їй потрібні
були його гроші. Терміново.

АДВОКАТША ІГНАТЕНКОВА
А навіщо?

ЮЛЯ
Щоб викупити свого коханця з
полону.

АДВОКАТ ХРИСТИНИ
Пегепгошую, на яких підставах...

Гул, стукання молоточком. Раптом відкриваються двері, в зал
засідань заходять Руслан Мельник і Адвокат-3.

АДВОКАТ-3
Ваша честь, шановний суд. Прошу
розглянути клопотання про
перенесення судового засідання на
підставі заміни адвоката
потерпілої і свідка громадянки
Христини Бортко.

Христина і Руслан відчайдушно дивляться одне на одного.

СЦЕНА 8

Невиможно розкішний готельний номер. Посеред кімнати стоїть
велике дзеркало У велетенському ліжку лежать Руслан і Христина.
Христина поклала голову йому на груди, він курить. Збоку на

столику стоїть вино, сир, полуниця і ще якісь буржуазні речі.

ХРИСТИНА

Від цього сиру такий запах, ніби
хтось тут ноги не помив.

Принюхується до Руслана.

РУСЛАН МЕЛЬНИК

Колись одна зухвала пані, прийшла
просити в мене гроші на мед... Чи
то не на мед... То від неї, скажу
тобі, такий запах був...

Христина хоче побити Руслана, але він вправно її заламує одною
рукою.

ХРИСТИНА

Ай. Ай. Ай. Відпусти.

РУСЛАН МЕЛЬНИК

Якщо зізнаєшся мені у вічному
коханні.

ХРИСТИНА

Легко! Зізнаюся у вічному коханні.

Руслан відпускає.

РУСЛАН МЕЛЬНИК

Бабця моя казала, що красивим
жінкам не можна вірити, особливо у
ліжку.

ХРИСТИНА

Мені усі вірили.

РУСЛАН МЕЛЬНИК

Вірили і померли. Але я не такий.

Христина мовчки забирає в нього цигарку, затулюється.

РУСЛАН МЕЛЬНИК

Я тебе засмутив?

ХРИСТИНА

Ні, чого б це? Померли і померли.

РУСЛАН МЕЛЬНИК

І тобі не шкода?

ХРИСТИНА

Якщо поррахувати на пальцях, то я з кожним з них була близько знайома не більше десяти днів. Не встигла, знаєш, прикипіти серцем.

РУСЛАН МЕЛЬНИК

Тобто, якби я помер, то ти б чуток розстроїлась?

ХРИСТИНА

А чого б це тобі вмирати?

РУСЛАН МЕЛЬНИК

Ну от плюну на все і піду на війну.

ХРИСТИНА

Ну ти ж не дурачок таке робити?

РУСЛАН МЕЛЬНИК

(сміється) Ні, я не дурачок. Ну але якби раптом? То сумувала б?

ХРИСТИНА

Ну, може трішечки.

РУСЛАН МЕЛЬНИК

Крижане серце.

ХРИСТИНА

Яке є.

Руслан забирає в Христини цигарку, затагується.

РУСЛАН МЕЛЬНИК

Ну, якщо заховати в комору усі ці непотрібні страсті-мордасті, то з тобою дуже приємно мати справу.. Є про що поговорити. І секс непоганий.

Тушить цигарку, смикає Христину за зав'язку сорочки. Раптом чути стукіт у двері.

ГОЛОС ЗА ДВЕРИМА

Madam, votre plat, s'il vous plait.

ХРИСТИНА

Laissez a la reception s'il vous
plait.

Христина зав'язує стрічку, встає, підходить до дзеркала.

РУСЛАН МЕЛЬНИК

Що вона сказала?

ХРИСТИНА

Я подарунки замовила усім додому.
Сказала, щоб на ресепшн залишили.

РУСЛАН МЕЛЬНИК

Не хочеш, щоб я дивився кому ти і
що купила? Не бійся, я б і так
цього не робив. Я не з тих, хто
заглядає в чужі телефони і ставить
приховані камери.

ХРИСТИНА

А я і не боюся.

Дивиться на себе у дзеркало. Руслан встає, підходить ззаду, теж
дивиться на неї у дзеркало. Натискає їй на плечі, аби вона сіла
у крісло перед дзеркалом.

РУСЛАН МЕЛЬНИК

То ти вже додому зібралася? А ми
ще у Амстердам планували. На Ван
Гога.

ХРИСТИНА

Може наступного разу?

Руслан бере щітку і починає розчісувати їй волосся.

РУСЛАН МЕЛЬНИК

Наступного разу...

ХРИСТИНА

Я просто за татом скучила. Катя
каже, що він після тих судів
жужжить весь час як бджола. Зі
мною по скайпу не хоче говорити,
відвертається.

РУСЛАН МЕЛЬНИК

За татом скучила...

Христина забирає в Руслана щітку.

РУСЛАН МЕЛЬНИК

Добре, мала, збираємося. (цілує Христину у голову) Мені все одно звідки працювати. Але тато – то святе.

Різно виходить в іншу кімнату. Христина дивиться на себе у дзеркало.

СЦЕНА 9

Магазин Бортко, вівіска, на полицях стоїть мед та інше. За прилавком стоїть блідий Олекса, навпроти нього Христина у невимовно красивому платті. Вони мовчки дивляться одне на одного. Обіймаються.

ОЛЕКСА

Ніколи собі не пробачу.

ХРИСТИНА

Все не так погано.

ОЛЕКСА

Тепер і ти і я до кінця життя винні цьому комерсанту.

ХРИСТИНА

Кажу ж, якщо не задумуватися над тим хто кому винен, життя досить стерпне.

Олекса відходить від Христини, нервує, тепер видно, що замість одної руки у нього протез.

ОЛЕКСА

А мені нестерпно думати через що ти кожен день проходиш, щоб віддячити йому.

ХРИСТИНА

Для мене більш нестерпним було, коли за борги в будинку відключили тепло і я не могла зігрітися ні вдень ні вночі. І Катя весь час хворіла. Люди зовсім забули скільки ми усього зробили для держави і для армії. Скільки на благодійність витратили. Я

пообіцяла собі ніколи більше не мерзнути.

ОЛЕКСА

Я б мав бути поруч.

ХРИСТИНА

Я думала тоді, що тобі, мабуть ще гірше в сирому підвалі. Весь час думала де знайти гроші тим посередникам. Здавалося, якщо я поверну тебе, то одразу життя стане таким як раніше.

ОЛЕКСА

Христина, як воно може бути "як раніше"? Скажи мені, це правда... Те що Юля каже?

ХРИСТИНА

Ну Юля багато чого про мене все життя каже. Заздрість.

ОЛЕКСА

Христина, вона каже, що ти сама собі аборт зробила... У ванні...

ХРИСТИНА

(сміється) Ти жартуєш? Навіщо б я це сама робила?

ОЛЕКСА

Я не знаю, Христина.

ХРИСТИНА

Юля романтичної літератури в дитинстві перечитала. Але з іншого боку... Тебе це шокує? Якби я завагітніла після зґвалтування? І не знала б від кого це - від тих двох, чи ще гірше - від Джайдіпа...

ОЛЕКСА

Юля казала, що ти після Артема робила...

ХРИСТИНА

Не робила я, господи. Але якби і завагітніла від тих трьох з половиною раз від брата твоєї дружиноньки, то ні хвилини б не вагалася. Але навіщо ж у ванні?

ОЛЕКСА

Просто у нас з Марійкою...

ХРИСТИНА

Чергове фіаско?

Олекса якийсь час мовчить.

ОЛЕКСА

Я розумію тебе. Ти багато що пережила. Більше ніж я, більше ніж Марійка... ніхто з нас навіть не уявляє...

ХРИСТИНА

Благаю, припини. Насправді я здатна відключати в собі цей непотрібний ген страждань. І тіло і думки можуть бути за багато кілометрів від того, де я насправді є і маю щось відчувати.

ОЛЕКСА

Мені нестерпно думати про те, як ти спиш з цим уродом.

ХРИСТИНА

Ну, насправді не такий він вже і урод. Якби не він, то ти б досі...

ОЛЕКСА

Краще б я здох в тому підвалі.

ХРИСТИНА

Цього не сталося, бо хтось тебе чекав.

Олекса обіймає Христину.

ХРИСТИНА

І досі чекає. І завжди буде.

Христина цілує Олексі протез. Олекса відсмикує руку, стає перед Христиною на коліна, обіймає її коліна.

СЦЕНА 10

Посеред розкішної кімнати стоїть ванна. Поряд велике дзеркало. Христина сидить на краю ванної у гарному халаті, задумливо дивиться на себе. Заходить Руслан, він у дорогому костюмі.

РУСЛАН МЕЛЬНИК

Ти чому тут, мала? Я тобі які інструкції відправив?

ХРИСТИНА

(дивиться в телефон) Я маю в короткому чорному платті на зап'ях на кухні нарізати салат.

РУСЛАН МЕЛЬНИК

Чому не по уставу форма?

ХРИСТИНА

А чому на зап'ях?

РУСЛАН МЕЛЬНИК

Тому, що я тебе вперше в такому платті побачив. Від тебе тоді пахло квітами яблуні. Я тоді вже знав, що колись смикну за той пояс і воно впаде з тебе безшумно.

ХРИСТИНА

А який салат я мала б нарізати?

РУСЛАН МЕЛЬНИК

А то неважно.

Підходить до неї ззаду, намагається обійняти, втягує носом повітря. Христина відсторонюється.

ХРИСТИНА

Просто, якщо б, наприклад, олів'є, то як би ти потім мене поклав на той стіл? Горошок, ковбаса...

РУСЛАН МЕЛЬНИК

Ти щось пила?

ХРИСТИНА

А то неважно.

РУСЛАН МЕЛЬНИК

Ну, навіщо пити на самоті?

Обходить ванну навколо, щось шукає. Знаходить заховану пляшку віскі, третини напою вже немає. Роздивляється навколо у пошуках ще чогось.

РУСЛАН МЕЛЬНИК

Мала, пий собі на здоров'я, але чому ж з горла?

Робить декілька ковтків з пляшки, протягує Христині. Христина теж робить ковток, вертає пляшку Руслану.

ХРИСТИНА

Не знайшла красивих бокалів.

РУСЛАН МЕЛЬНИК

Тут їх і немає. Щоб вони були, їх треба купити. Сюди багато чого треба купити. В тебе немає бажання це казоне помешкання зробити затишним?

ХРИСТИНА

Немає.

РУСЛАН МЕЛЬНИК

Ну так знайди гарний будинок і я тобі його куплю. Нам. В мене ніколи не було своєї хати. Будемо жити-поживати. (ковтає) Добра наживати. Може дітей наживем... Чи хоч одну дитину...

Відставляє пляшку, знімає з себе піджак, обіймає Христину.

ХРИСТИНА

Слухай, мені не дуже добре.

РУСЛАН МЕЛЬНИК

Зараз буде добре.

ХРИСТИНА

Слухай, ну будь ласка...

Відсторонюється.

РУСЛАН МЕЛЬНИК

Ти ходила сьогодні в свій магазин?

ХРИСТИНА

До чого тут це?

РУСЛАН МЕЛЬНИК

Відповідай на питання.

ХРИСТИНА

Ходила.

РУСЛАН МЕЛЬНИК

Ясно. Твій однорукий друг черговий раз зробив тебе щасливішою?

ХРИСТИНА

Припини.

РУСЛАН МЕЛЬНИК

Ти весь час забуваєш, що він не такий холостий, як його рукав?

ХРИСТИНА

Замовкни.

РУСЛАН МЕЛЬНИК

Мені, чесно кажучи, плювати спала ти з ним сьогодні чи ні.

Христина нервово тягнеться за пляшкою, Руслан відсуває її.

РУСЛАН МЕЛЬНИК

Я його кожен раз відчував у нашому ліжку. Думаєш я не знаю, кого ти уявляла на моєму місці, коли закривала очі?

ХРИСТИНА

Відійди нафіг.

Намагається обійти Руслана. Руслан хапає її на руки і стискає. Христина стогне.

РУСЛАН МЕЛЬНИК

Сьогодні все буде по-чесному. Якщо хоч раз закриєш очі, я тебе цими руками придушю.

Христина намагається щось відповісти, але Руслан закриває їй рот поцілунком, Христина намагається вирватися, безуспішно. Руслан виносить її з кімнати.

Стає темно. Коли світло вмикається, Христина сидить у ванні

абсолютно гола. З ванної йде сильна пара.

СЦЕНА 11

Будинок родини Бортко. У кріслі сидить Михайло Тимофійович, на обличчі в нього блаженна усмішка. Христина і Катя розмовляють. Катя помітно подорослішала, не дуже доглянута, не ніжна.

ХРИСТИНА

Ти в спортзал чому не ходиш? Я тобі абонемент подарувала у хороший клуб.

КАТЯ

А ти мене запитала – чи він мені треба?

ХРИСТИНА

Звісно треба! Подивися на себе – ти як мішечок.

КАТЯ

Я собі подобаюся.

ХРИСТИНА

А ще комусь подобаєшся?

КАТЯ

А мені на ще когось плювати, якщо чесно. То ти завжди всім хотіла подобатися. І щоб цього досягнути йшла по головам.

ХРИСТИНА

Мала, ти так змінилася.

КАТЯ

Головне, що ти не змінилася.

ХРИСТИНА

Ти ж завжди хотіла бути як я.

КАТЯ

Це як в дитинстві хотіти бути космонавтом і мріяти подорожувати між планетами.

ХРИСТИНА

Так а що ж тут поганого.

КАТЯ

Ну, все змінюється, коли ти розумієш, що твій любимий космонавт насправді не відважний і зухвалий пілот.

ХРИСТИНА

(зі сміхом) А хто?

КАТЯ

Ну, як би це точніше сказати... Не зовсім розумний космічний пірат. Який руйнує усе на своєму шляху, щоб дістатися одної далекої планети - не з нашої галактики. На якій нічого доброго, крім космічного пилу немає.

ХРИСТИНА

Он воно що. І як ти гадаєш... Навіщо тому не дуже розумному пірату та бідна планета?

КАТЯ

А ні для чого! Він її хоче, бо то не його галактика, а чужа. А як тільки він туди долетить, одразу пошкодує.

ХРИСТИНА

А може не пошкодує?

КАТЯ

Обов'язково пошкодує. Він ВЖЕ здогадується, що забагато хороших планет знищив по дорозі... І що ТАМ нічого доброго не буде. Але вперто летить, бо звик отримувати все, що забажає.

ХРИСТИНА

(посміхається) Я тебе на собачках вчила, а ти мені про планети.

КАТЯ

Яка нафіг різниця - просто, бляха,

знай, що дуже скоро ти залишишся
зі своїм блохастим драним псом.

МИХАЙЛО ТИМОФІЙОВИЧ
Доню, не треба так лаятися!

Дівчата дивляться на Михайло Тимофійовича.

КАТЯ
(напівпошепки) Він тільки недавно
жужжати перестав. Іди ти в жопу зі
своїми собачками. Тобі все смішно,
а нічого смішного немає.

ХРИСТИНА
Ну, давай сядем і поплачем, чи шо?

КАТЯ
Легко бути сильною, коли ти
красива і багата, да?

ХРИСТИНА
Мала, ти мене засмучуєш ужасно. Я
завжди думала, що ти відрізняєшся
від Юлі. А ти, здається її копія.
При чому піратська.

КАТЯ
Ну краще я її копією буду, ніж
твоею. Я все життя думала, що Юля
шкідлива істота, яка заважає людям
типу тебе жити своїм щасливим
життям.

ХРИСТИНА
Ну так воно і є, мала. Ти зараз
все дуже точно сказала.

КАТЯ
Ні! Вона просто хотіла робити все
правильно! Але робила це не дуже
вишукано. Не так вишукано, як ти
робила жакливі речі. І всі при
цьому любили тебе, а не її.

ХРИСТИНА
Ну така її доля, мала.

КАТЯ

Але ж вона теж хотіла бути щасливою! Навіщо ти зруйнувала її щастя?

ХРИСТИНА

Я це зробила, бо мені треба було врятувати близьку людину від смерті. А Юля відмовилася давати мені на це гроші. Тому я забрала їх ТАК, як змогла.

КАТЯ

А хто дав тобі право ТАК робити?

ХРИСТИНА

Я ні в кого не запитувала. Просто зробила, бо це був останній вихід. Нехай Юля мені ще подякує. Якщо б він любив її, то не побіг би за мною висунувши язика.

КАТЯ

Христина, бляха, люди - не собачки!

МИХАЙЛО ТИМОФІЙОВИЧ

Доню, як тобі не соромно!

КАТЯ

(стишує голос) Ти споживачка! В тебе споживацьке ставлення до людей.

ХРИСТИНА

Всі люди - споживачі. Просто в когось виходить, а в когось ні.

КАТЯ

Не всі. На відміну від тебе Юля в Улан-Баторі волонтерить. Дітей французької вчить.

ХРИСТИНА

Ну і нашо було так далеко їхати? Можна було волонтерити під Авдіївкою. Там теж діти є.

КАТЯ

Бо вона хотіла якнайдалі від тебе!
І я б так зробила, якби могла.

ХРИСТИНА

Ну ти і могла і зараз можеш. Чому
ти в Люблін не поїхала?

КАТЯ

Бо тата не могла кинути! Він таким
став через тебе! І мама померла
через тебе!

ХРИСТИНА

Слухай...

КАТЯ

Нічого не хочу слухати. Сука ти!

МИХАЙЛО ТИМОФІЙОВИЧ

Доню, що це таке за слова? Мама б
несхвалила...

КАТЯ

(знову стихує голос) У Марійки
рак. Неоперабельна стадія. Так що
зовсім скоро зможеш підібрати
свого блохастого пса. Назавжди.

Катя різко виходить з кімнати. Христина дивиться їй услід.
Підходить до Михайла Тимофійовича, сідає біля нього.

ХРИСТИНА

Тато...

МИХАЙЛО ТИМОФІЙОВИЧ

Доню, чому Катя так сердиться?

ХРИСТИНА

Тату, розкажи мені щось.

МИХАЙЛО ТИМОФІЙОВИЧ

Про що, доню?

ХРИСТИНА

(в неї на очах сльози) Про поліську
бджолу, тато.

МИХАЙЛО ТИМОФІЙОВИЧ

Доню, я відкрию тобі секрет. Я все

життя казав вам, що поліська
бджола найбільш миролюбна.

ХРИСТИНА

(тихо плаче) Тату, не кажи тільки,
що це не так.

МИХАЙЛО ТИМОФІЙОВИЧ

Не так, доню. Найбільш миролюбна –
закавказька бджола. Колись мій
дідусь, якого ти ніколи не бачила,
привіз сюди закавказьку бджолу.
Крім того, що вона має дуже
лагідний характер, вона ще має
хоботок сім міліметрів і це
вирізняє її з усіх бджіл, що тут
літають. Тим хоботком вона може
збирати пилок з квітів конюшини,
уявляєш?

ХРИСТИНА

А поліська бджола, тату?

МИХАЙЛО ТИМОФІЙОВИЧ

А поліської бджоли не існує, доню.
Так, як не існує чистої породи
людей. Поліські бджоли утворилися
в результаті довгого проживання
тут на поліссі кримської,
середньоруської і закавказької
бджоли. Люди поселялися сюди,
дивилися яка тут гарна земля, які
тут поля і везли за собою своїх
бджіл. А бджоли, доню, вони
розумніші за людей...

ЕПІЛОГ

Кімната-бібліотека зі сцени 1. Дзеркало, завішане чорним сукном.
У кріслі сидить Олекса з порожніми очима. Христина стоїть поряд,
на ній чорне плаття на зап'ях.

ОЛЕКСА

Вона мені позавчора приснилася.
Збирала валізу. В нас є така
велика. Спеціально купували, коли
у Вінніпег збиралися. Складає туди

якісь речі і мене перепитує: - "а це брати? - а це брати"? А там якісь книжки, бронзовий канделябр... Я кажу: - "Куда ти це все? Нас з такою вагою в літак не пустять"! А вона каже: - "Пропустять, пропустять". І далі складає. А потім показує твою фотокартку в рамі і каже: "А Христину ми з собою візьмемо?"

Олекса закриває лице руками, починає розгойдуватися у кріслі. Христина знімає з дзеркала чорне сукно, накриває ним Олексу. З дзеркала на неї дивиться Руслан, він у військовій формі.

ХРИСТИНА

Ти колись казав, що їхав би зі мною у поїзді Львів-Луганськ аж до самого Луганська?

Руслан мовчить.

ХРИСТИНА

Я готова з тобою хоч куди. Візьми мене з собою.

Руслан мовчить.

ХРИСТИНА

Ти казав, що багато грошей віддав би за те, щоб я зробила це для тебе...

Смикає за пояс плаття, розпахує його в бік Руслана. Стоїть. Руслан відвертається, йде.

ХРИСТИНА

Не йди, я ще не віддала тобі весь борг! Його вистачить на решту мого життя! Не йди будь ласка.

Підходить до дзеркала, залазить в нього. Щезає в дзеркалі.

КІНЕЦЬ

Люсдорф-Халеп'я-Львів

2021